

Sygn. akt II KK 361/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 lutego 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)
SSN Przemysław Kalinowski (sprawozdawca)
SSN Andrzej Ryński

Protokolant Małgorzata Sobieszkańska

przy udziale prokuratora Prokuratury Krajowej Jolanty Rucińskiej,
w sprawie T. B.
skazanego z art. 178a § 1 k.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na rozprawie
w dniu 16 lutego 2017 r.,
kasacji, wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego
na niekorzyść
od wyroku Sądu Rejonowego w K.
z dnia 31 maja 2016 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla wyrok Sądu Rejonowego w K. w zaskarżonej części i w
tym zakresie przekazuje sprawę T. B. w/w Sądowi do ponownego
rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 31 maja 2016 r., Sąd Rejonowy w K. w sprawie sygn. akt II

K (...), uznał oskarżonego T. B. za winnego tego, że w dniu 10 października 2015 roku około godziny 1:40 w K. prowadził w ruchu lądowym samochód osobowy marki Renault Twingo o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości (wyniki 0,67 mg/dm³ alkoholu w wydychanym powietrzu oraz 1,42 ‰ 1.30‰, i 1,20 ‰, alkoholu we krwi) - to jest dokonania przestępstwa z art. 178a § 1 k.k. i skazał go na podstawie powołanego przepisu oraz wymierzył mu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, której wykonanie, na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., warunkowo zawiesił tytułem próby na okres 2 lat.

Ponadto, na podstawie art. 42 § 2 k.k. Sąd Rejonowy orzekł wobec T. B. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat, a na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

Powyższy wyrok nie został zaskarżony przez żadną ze stron procesowych w związku z czym uprawomocnił się on w Sądzie pierwszej instancji w dniu 8 czerwca 2016 roku.

Obecnie, Minister Sprawiedliwości - Prokurator Generalny na podstawie art. 521 § 1 k.p.k. wniósł kasację w przedmiotowej sprawie, zaskarżając powyższy wyrok w części dotyczącej rozstrzygnięcia o środku karnym, tj. zakazie prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym - na niekorzyść oskarżonego T. B.. Na zasadzie art. 523 § 1 k.p.k., 526 § 1 k.p.k. oraz art. 537 § 1 i 2 k.p.k. Autor kasacji zarzucił rażące i mające istotny wpływ na treść rozstrzygnięcia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 42 § 2 k.k. polegające na wymierzeniu oskarżonemu na podstawie tego przepisu, w związku ze skazaniem go za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., środka karnego - zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym - na okres 2 lat podczas, gdy najniższy okres, na jaki mógł być orzeczone ten środek, wynosił 3 lata.

Wskazując na powyższe naruszenie prawa materialnego skarżący wniósł o

uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie w tym zakresie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Kasacja wniesiona przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego okazała się zasadna, a zamieszczony w niej wniosek o uchylenie – w zaskarżonej części wyroku Sądu Rejonowego w K. – zasługiwał na uwzględnienie. Powyższe orzeczenie jest wadliwe, zostało bowiem wydane z rażącym naruszeniem przepisu prawa materialnego wskazanego w zarzucie kasacji.

Autor nadzwyczajnego środka zaskarżenia słusznie zauważył, że Sąd Rejonowy w K. prawidłowo ocenił zebrany w sprawie materiał dowodowy, poczynił trafne ustalenia faktyczne i w pełni zasadnie przypisał oskarżonemu T. B. popełnienie przestępstwa zakwalifikowanego na podstawie art. 178a § 1 k.k.

W tej sytuacji, Sąd Rejonowy skazując oskarżonego za przestępstwo przeciwko bezpieczeństwu w komunikacji popełnione w stanie nietrzeźwości, stosownie do dyspozycji art. 42 § 2 k.k., miał obowiązek orzeczenia wobec T. B. środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów, co też uczynił, prawidłowo określając przy tym zakres orzekanego zakazu, jako odnoszący się do wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Jednak, wyznaczając temporalną granicę stosowania tego środka karnego, Sąd Rejonowy w K. pominął zmianę przepisów prawa karnego wynikającą z nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 20 marca 2015 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 541). W wyniku tej nowelizacji, obowiązującej od dnia 18 maja 2015 r. minimalny okres na jaki orzeka się środek karny zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w oparciu o przepis art. 42 § 2 k.k. wynosi 3 lata, co stanowi wyjątek od zasady wyrażonej w art. 43 § 1 k.k. Oskarżony T. B. przypisanego mu przestępstwa dopuścił się w dniu 10 października 2015 r., a więc już w okresie obowiązywania nowej treści art. 42 § 2 k.k. Dlatego też orzeczenie wobec oskarżonego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat stanowiło rażącą obrazę art. 42 § 2 k.k. wobec

przekroczenia dolnej ustawowej granicy okresu orzekania tego środka określonej w tym przepisie.

Orzeczenie środka karnego z przekroczeniem granic określonych w ustawie w sposób oczywisty spełnia kryterium rażącego naruszenia prawa o jakim mowa w przepisie art. 523 § 1 k.p.k. Również wpływ opisanego uchybienia na treść wyroku należało ocenić jako istotny, jeśli się zważy, że w jego następstwie doszło do ustalenia czasu trwania środka karnego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych poniżej dolnej ustawowej granicy wynikającej z treści art. 42 § 2 k.k.

Powyższa ocena przemawiała za uwzględnieniem kasacji wniesionej przez Ministra Sprawiedliwości - Prokuratora Generalnego i uchyleniem wyroku Sądu Rejonowego w K. w zaskarżonej części – stosownie do obecnej treści przepisu art. 447 § 3 k.p.k. w zw. z art. 425 § 2 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k., która umożliwia ponowne, samoistne orzekanie co do środków karnych

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy w uchylonym zakresie, tj. w odniesieniu do środka karnego zakazu prowadzenia pojazdów, Sąd *meriti* prawidłowo zastosuje przepisy obowiązującego prawa w zaktualizowanej postaci.

Mając to wszystko na uwadze Sąd Najwyższy orzekł, jak w wyroku.